

af en ny Communallov. Det blev dengang udtalt af flere Medlemmer og deriblandt ogsaa af det ærede Medlem, som har indbragt nærværende Lovforslag, at det vilde være ønskeligt, om man i en eneste Lov fik samlet Alt, hvad der angik baade Amsraad og Sogneraad, saavel med Hensyn til deres Sammensætning som med Hensyn til deres Myndighed. Det Udvalg, der blev nedsat til at behandle Sagen, fandt dette Ønske saa billigt og naturligt, at det prøvede paa at løse Opgaven, og det lykkedes, naaget det forarsagede en Deel Bryderi. Jeg holder mig imidlertid overbevist om, at hvis man dengang var gaaet ud fra den Forudsætning, at det kun skulde være saa kort Tid, inden vi atter skulde begynde at lappe paa Communalloven, havde man ikke forsøgt at gaae den Vej, man gik, og hvad er der da skeet siden den Tid, der kan retfærdiggjøre en saadan Forandring? Det er ikke mig bekendt, at Folket siden den Tid har udtalt noget stærkt og levende Ønske om at opnaae en Forandring i Valgretten, og det er mig heller ikke bekendt, at Folket i det Hele viser nogen stærk Interesse for disse communale Valg; jeg er tværtimod enig med den ærede sidste Taler deri, at der endnu vises en stor Egegyldighed ved disse Valg. Det er altsaa for mit Bedkommende en Hovedindvending imod Lovforslaget, at vi derved atter skulde til at lappe paa Communalloven, at vi skulde til at gøre Forandringer og derved rive det i Stykker og Stumper, som vi nu have samlet paa eet Sted. Jeg kan ellers tildeels være enig med den ærede Forslagsstiller i, at Delingen af Folket i en Femtedeel og fire Femtebele maaskee ikke er den allerheldeste, men vi ere nu engang blevne vant dertil, og jeg troer, det er gaaet Mange, som det er gaaet mig, at man lidt efter lidt har forsonet sig dermed. I ethvert Fald vilde jeg dog finde det naturligt, at vi, hvis vi skulde foretage en saadan Forandring i Landcommunalloven, maatte gjøre det Samme med Hensyn til Kjøbstadcommunalloven; thi jeg kan virkelig ikke for-

staae, at Kjøbstadvælgerne ikke skulde være ligesaa berettigede til at fordrø en saadan Frihed, som Vælgerne paa Landet. (Madsen: Der vælge de Høistbeskattede kun den mindre Deel). De Høistbeskattede vælge der kun den mindre Deel, siger min ærede Nabo (Madsen), og det kan vel være, at der i den Henseende er en Forskjel, men det maa dog indrømmes, at der, hvis Communalloven bliver forandret i den Retning, som her er foreslaaet, vil blive en langt større Forskjel mellem Vælgerne i Kjøbstæderne og Vælgerne paa Landet, end der for Tiden er. Jeg vilde derfor finde det rigtigere, om man for det Første stillede denne Sag i Bero og prøvede den nye Communallov en Tid endnu. Det ærede Medlem, der har indbragt dette Forslag, har allerede fremhævet, at han i det Hele ikke finder denne Lov fyldestgjørende i enhver Henseende, men at han mener, at der ogsaa maa foretages andre Forandringer deri. Jeg troer derfor, det vilde være rigtigere, om vi endnu en Tid prøvede denne Lov, hvorved vi vilde blive bedre bekendte baade med dens Fortrin og med dens Mangler, og at vi dernæst toge den hele Sag under Overveielse paa een Gang, for derefter at foretage de Forandringer, som vi maaskee kunde finde at være gavnlige og ønskelige. — Jeg kan godt stemme for denne Sags Overgang til 2den Behandling, og for at den kommer i et Udvalg, hvorimod jeg rigtigt nok skulde ønske, at den ikke blev videre fremmet i denne Samling, men at den blev stillet i Bero, indtil Communalloven faaer virket i en noget længere Tid.

Naben: So mere jeg seer paa dette Lovforslag, desto mindre kan jeg begribe, hvad der har bragt den ærede Forslagsstiller til at komme frem dermed; thi det er min fulde Overbeviisning, og jeg er i saa Henseende af samme Mening som de ærede to sidste Talere, at der ikke findes den allermindste Trang til en saadan Foranstaltning. De forskjelligte Samfundsclasser paa Landet — om Landboerne er der